

פרשת ויקרא

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- א. ציווי הבאת הקרבנות
- ב. דיני קרבן האשם ופירוטם
- ג. איסור אכילת חלב ודם
- ד. דיני חטאת כהן משיח
- ה. דיני חטאת יחיד
- ו. דיני קרבן שלמים
- ז. דיני חטאת העלם דבר
- ח. דיני חטאת נשיא
- ט. דיני קרבן עולה ויורד
- י. דיני המנחות
- יא. דיני עולת העוף
- יב. דיני קרבן עולה
- יג. מנחת ביכורים

"-----
"-----

שאלה לשולחן השבת

"אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם"

הגמרא בשבת (יב:) מספרת על ר' ישמעאל שהיטה את הנר בטעות בשבת וכתב בפנקסו: 'אני ישמעאל בן אלישע קריתי והייתי נר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמנה'. וכתוב בגמרא (ברכות ז.) שרבי ישמעאל בן אלישע היה כהן גדול שנכנס להקטיר קטורת לפני ולפנים. ויש לבאר מדוע כתב שעליו להביא חטאת שמנה, נקבה, הלא כהן גדול ששגג מביא פר לחטאתו?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"וכל קרבן מנחתך במלח ומלח ולא תשבית מלח ברית אלקיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח" שהברית כרותה למלח מששת ימי בראשית שהובטחו המים התחתונים ליקרב במזבח במלח, וניסוך המים בחג' (רש"י). יש לבאר מדוע כריתת הברית עם המים נעשה על ידי המלח, ומדוע שלא ינסכו פשוט את המים בעצמם בכל הקרבנות? בדרך ייצורו של המלח כותב רש"י (כתובות עט:): 'חריצין עשויים, שמי הים נכנסים בהן, והחמה מייבשתן, ועושים מלח. והן משרפות מים האמורים במקרא (יהושע יא,ח): "וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים", ומתרגמינן חריצין ימא'. והיינו שהמים שבחריצים, כיון שהם קלים, מתאדים מחום השמש ונשאר רק המלח. ניתן אם כן לומר, שלכן בחר הקב"ה להקריב על הקרבנות דווקא מלח ולא מים, כדי להראות, שאפילו במים התחתונים עצמם בוחר הוא בחלק התחתון שבהם, ללמדנו את גודל מעלת הענווה. (אמת ליעקב)

"כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנה אשה לד"

"ועוד תני בר קפרא, אילו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה". ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה 'כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לד' (ברייתא) לכאורה לא מובן: שהרי אם יתנו בה דבש, לא יוכלו בני האדם לעמוד מפני הריח הטוב. ופיקוח נפש, דוחה את כל התורה. אם כן, מה מתכוון התנא בשאלתו: "ולמה אין מערבין בה דבש"? ועוד, שתשובתו לשאלה זו אינה התשובה הראשונית אלא מפסוק אחר. ויש לדקדק דיוק נפלא: בתחילה נכתב: "אילו היה נותן בה קורטוב של דבש", זה לא היה שייך, כי בכזו כמות של דבש אין אדם שיוכל לעמוד מפני ריחה. לכן חזר התנא ושאל: אם כן, ולמה אין מערבין בה דבש? - אפילו בכמות מזערית, שיוסיף ריח טוב ולא יהיה מזיק? ועל כך הוא משיב: "מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש - לא תקטירו ממנו אשה לד", נאסרה הקטרת דבש מכל וכל. (רבי חנוך הכהן ארנטרוי)

"מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן... ואם מן העוף קרבנו"

התורה מפרשת בפרשתנו את סוגי הבהמות והעופות הכשרים להקרבה. בעבר שאלנו (גיליון 412) מדוע התורה לא ציוותה אותנו להקריב אף מהדגים הכשרים ולא רק מהבהמות ומהעופות? ותיירצנו תירוצים שונים בעניין. ברם, הופנתה שאלה נוספת למערכת: מדוע אף אין אנו מביאים קרבנות מהחיות הטהורות? ויש לומר: א. הקב"ה לא הטריח אותנו להביא חיות מחוץ למקומות היישוב ולהסתכן במדבריות, בהרים וביערות. ב. החיות גאות יותר מטבען ולא מתאימות לקרבן ("זבחי אלקים רוח נשברה"). ג. החיות לא היו בכלל ברכה במעשה בראשית (כי הנחש קולל). (חזקוני) ד. החיות מפני תיקון האדם שמתגלגל בהמה ולא בחיה. ו. מפני שצריכים לצוד את החיות, יש חשש שיבואו לידי מום. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א 'שאלה לשולחן שבת' תשפ"א)

הזדענות

אחרונה -

לפסח כעתנה!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון: 052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. מובא לקרבן אשם
- ב. מנחה העשויה משעורים
- ג. "והשיב את ה_____ אשר _____"
- ד. אסור לאוכלו
- ה. הקרבה על גבי המזבח קרויה גם:
- ו. נאמר כשסומכים על קרבנות אשם וחטאת
- ז. כשר לשחיטת הקרבנות
- ח. דומה לשומן אבל אסור באכילה
- ט. את פר החטאת שורפים במקום _____
- י. חצר הכבד
- כ. איברי בעלי חיים המוזכרים בפרשה (5)
- ל. "_____ אשה _____ ניהוח"
- מ. סוגי מנחות מטוגנות (2)
- נ. דבר מטמא שמוזכר בפרשה
- ס. ממרכיבי המנחות, החרבות והבלולות
- ע. כינוי לכליות בפרשה
- פ. חלק מהבהמה המוקרב יחד עם הראש
- צ. מקום המליקה
- ק. מקום במזבח שם נותן הכהן מן הדם
- ר. ביכורים ושתי הלחם נקראים 'קרבן _____'
- ש. בו מושחים את הרקיקים
- ת. בעל חיים שמוקרב

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. אדם המביא חטאת מיחדת אם חוטא
- ב. כך מובאת מנחת הביכורים (מנחת העומר)
- ג. מי שעבר עבירה ב_____ - מביא קרבן חטאת
- ד. לחלק זה במזבח שופכים את שיירי הדם
- ה. מובאת עם רוב המנחות
- ו. "_____ יוסף עליו"
- ז. סוג בעל חיים שמוקרב
- ח. חייבים לשים אותו על כל הקרבנות
- ט. שלב אחד לפני 'ניתוח' בסדר ההקרבה
- י. כך מובא אביב מנחת ביכורים
- ך. כך קרוי צד המזבח, שעליו מזים הדם הזבח
- ל. הוא מביא מן העופות לקרבן עולה ויורד
- ם. קרבן הבא מזכרים ומנקבות
- ן. מקריב את הקרבנות
- ס. כך מתרגם אונקלוס את המילה - 'זשחט'
- ע. יש להזות מדם חטאות הפנימיות _____ פעמים
- ף. יש למלוך את העוף ממול ל -
- ץ. נלקח מהמנחה ומוקרב
- ק. מילה נרדפת לגזל
- ר. הכהן המשיח צריך להביא אותו אם חטא
- ש. אסור להקטיר ממנו להשי"ת
- ת. קרבן המוזכר בפרשה

ואלה שמות

"על האש אשר על המזבח"

אלו שמות נרדפים יש לאש? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

ושמעה קול אלה", כאן הוא שכתוב (משלי כט, כד): "חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד". מעשה בשלטון (מושל) אחד שהיה הורג את הקבלנים (הסוחרים בסחורות גנובות) ומתיר את הגנבים, והיו הכל מליזים עליו שאינו עושה משפט כראוי. מה עשה? הוציא כרוז במדינה וקרא לכל העם להתאסף. לאחר שהתקבצו, הביא לשם חולדות ונתן לפניהן מנות, והיו החולדות נוטלות את המנות ומוליכות אותם לחורים שלהן. למחר הוציא כרוז נוסף בו קרא לכולם להתאסף בשנית ושוב הביא חולדות ונתן לפניהן מנות, אך הפעם לפני כן סתם את הכניסות לחוריהן. היו החולדות נוטלות את המנות ומוליכות אותן לחורים, אך כשמצאו את החורים סתומים, חזרו והחזירו את המנות למקומן. ובכך הוכיח המושל שבגניבות אשמים הקבלנים ולא הגנבים (כאמרת האנשים: 'לא העכבר גונב, אלא החור גונב'). הרי מן השלטון, מן המעשה מניין? ראובן גנב לשמעון ולוי ידע מכך, אמר ראובן ללוי: 'אל תלשין עלי ואשתתף אתך במחצית הגניבה'. למחרת נכנסו לבית הכנסת ושמעו את החזן מכריז ושואל 'מי גנב לשמעון'. ולוי נמצא שם, הלוא נתנה תורה דין וגמול: "והוא עד או ראה או ידע" וגו'. (ע"פ מדרש רבה וילקוט שמעוני)

מילה בפרשה

**הפליג לאיי סיישל,
לבקר את המושל,
ומתוך מעיל רטוב,
שלף תבלין, קורטוב.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

שעשועי דאורייתא

"לדיח ניהוח"

היכן בתורה מוזכר ריח, שלא בהקשר של קרבן? (בלי
'ניהוח') (והיכן בנ"ך?)
* * * *

מצאו נא בפרשה:

1. מילה בת חמש אותיות הנקראת ישר והפוך.
2. פסוק שמתחיל ומסתיים באות א'.
3. בהמה בעלת שני שמות המורכבים מאותן אותיות.
4. משפט בן ארבע מילים שמוזכר שש פעמים.
5. את האות מ' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה מילה) (5 תשובות)
6. שם של אחד מטעמי המקרא.

ושפני טמוני חול

בהמה ללא כליות, כשרה או טרפה?

* * * *

"אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים"

אם אדם רוצה לעלות למדרגת עובד ד', אז צריך להתחיל מן
הבוקר, שהמחשבה הראשונה תהיה טובה, "זכר תמים" לזכור
את דברי רש"י על הפסוק: "תמים תהיה עם ד' אלקיך":
'התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר
העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה
עמו ולחלקו'. (אמרי חיים)

* * * *

"אשר נשיא יחטא"

ה"ת של מילים אלו: 'אני'. ללמדנו שחטאו של הנשיא נובע
מזה שהוא בא לכלל יהירות: 'אני ואפסי עוד'. (מעיינה של
תורה)

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן העוף תקריבו את קרבנכם"
2. "כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תאפה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: 'סייג לחרישה חרישה?' - הכוונה למשנה במסכת אבות: 'סיג לחכמה שתיקה'. שחכמה קרויה חרישה (לשון חרש וחושב), ואף שתיקה קרויה חרישה (להחריש). **לסדר את הפרשה** - "אשר פתח אהל מועד". **הידון א' ת'** - איל, ביכורים (העומר), גזלה גזל, דם, הקטרה, וידוי, זר, חלב, טהור, יותרת, כבד כרעיים כליות כנפים כסלים, לחם לריח, מחבת מרחשת, נבלה, סולת, עצה, פדר, צוואר, קרנותיו, ראשית, שמן, תור. ב **הידון א' ת' הפוך** - נשיא, אביב, שגג, יסוד, לבונה, וחמישיתו, עז, מלח, הפשט, קלוי, ירך, דל, שלמים, כהן, ויכוס, שבע, עורף, קומץ, עושק, פר, דבש, חטאת. **שעשועי דאורייתא** - כשיעקב בא לפני אביו, יצחק הריח את ריח בגדיו שהם כריח השדה, (ואסור להכין קטורת ע"מ להריח בה). ובנ"ך: הושע: "וריח לו כלבנון", איוב: "מריח מים", ובשיר השירים עוד הרבה. 1. "ונתנו". 2. "או הודע.... אשר חטא". 3. כבש כשב. 4. "אשה ריח ניחח לד". 5. "ירים ממנו" (2), "ונעלם ממנו" (3). 6. "גרש". **ואלה שמות** - אש, להבה, שלהבת, אור, נור, אח. **מילה בפרשה פקודי** - ככר. "מסביבו מסתובבים" - כיכר בכביש (מעגל תנועה), "ומדת משקל לכבדים" - כיכר הוא משקל גדול (60 מנה), "הסיבה בגינה סגרנו החלון" - בדרך כלל סוגרים חלון 'כי-קר', "ומאד נפוץ כיחידת מוזון" - כיכר לחם. **טמונות בפרשה** - 1. תור - "תורים" (אי,ד) 2. "מאפה תנור" (ב,ד) 3. "או ראה... אם לוא יגיד" (ד,ט) 4. "רקיקי מצות" (ב,ה) 5. "סלע צרורה בכנפיו ונפלה המנו" (רש"י היז) 6. "כסף שקלים" (ה,טו) 7. קרבן עולה ויורד - "ואם לא תגיע ידו די שה" 8. "מן הבקר" (א,ב) 9. "וכל דבש" (ב,יא) 10. אשם תלוי (ה,יז) 11. "וקמץ הכהן" (ה,יב) 12. "בנבלת שרץ טמא" (ה,ב) 13. "על הכליות" (ד,ט) 14. "לחם אשה" (ג,יא) **טמונות בהפטר** - 1. "כערבים על יבלי מים" (מד,ד) 2. "יתקבצו כלם יעמדו" (מד,יא) 3. "אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה" (מד,ג) 4. "ואף אפיתי על גחליו לחם" (מד,יט) **שאלה לשלחן השבת תצוה** - שאלנו: מדוע כתוב: "והאבנים תהיין על שמת בני ישראל" ולכאורה היה צריך להיות כתוב: 'זיהיו שמות בני ישראל על האבנים' - וכי האבנים היו על השמות? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לכל אבן הייתה סגולה מיוחדת לפי שם השבת. 2. כך דרך הלשון. 3. השמות אכן היו מתחת לאבנים, שהיו שקופות, ולכן ראו דרכיהן. (מהרי"ל דיסקין) 4. "תהיין על שמות" - הכוונה לכנגד השמות, ולא 'מעל'. (רבינו מיוחס) 5. נדבת האבנים היו לשם כך שיכתבו עליהם את שמות השבטים. (ספורנו) 6. משום שהשמות שקועים באבנים, לכן יש בשוליהן חלק מוגבה מעל לשם וזו הכוונה. (דעת זקנים)

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

1

2

3

4

5

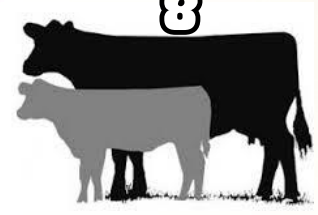
7

6

8

9

11

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם תמונת ר' שלמה אלישיב מחבר הספר: "לשם שבו ואחלמה" (לט"ב)

10

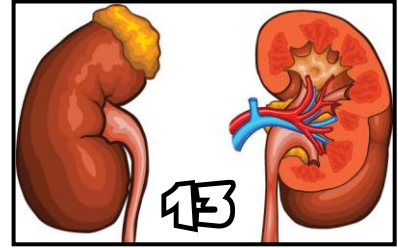

14

12

13

טמונות בהפטרה

הפטרת ויקרא

"עם זו יצרתי" (ישעיהו מג' כא' - מד' כג')

1

2

3

4

